

forskjellige Hovedanskuelser og Principer, og det er da navnlig Flertallets Anskuelse og de af det udtalte Principer, som maa have den største Vægt. De Herrer, som have haft Leilighed til at sætte sig ind i disse Betænkninger, ville vide, at de Tanker, som Flertallet har fremsat, gaa ud paa dels at forandre den i Forslaget opstillede taktiske Inddeling af Hæren, idet de ville lade Brigaden som Mellemsled falde bort, i det Mindste i Fredstid, dels at indskrænke Rytteriet, fremdeles at omdanne Artilleriet til Batterier paa 6 Piecer og 2 Mitrailleurer, fremdeles fuldstændigt at opbygge Ingenieurkorpset og indordne det som et Regiment under Artillerikommandoen, fremdeles at forkorte Tjenestetiden for Mandskabet ved Fodfolket til $4\frac{1}{2}$ Maaned og endelig at udvide Antallet af værnepligtige Befalingsmænd, medens der gjordes bestemt Modstand mod Udvidelse af det faste Befalingspersonale, som af Ministeren var foreslaaet og atter her igjen er forlangt. Alle disse Anskuelser og Principer have een fælles Egenkab, nemlig den, at Erfaringen taler mod dem alle sammen. Inddelingen i Brigader, selv om man har Regimentsinddelingen, er Noget, som har staaet sin Prøve, og om hvis Nødvendighed Overbevisningen staar fuldstændig fast i alle Hære. Der er ingen Tvivl om, at enhver Hær, der virkelig bliver prøvet, vil komme henimod dette Maal, og naar Udvalgets Flertal troster sig med, at man vil kunne have dette Mellemsled blot i Krigstid, taler atter Erfaringen meget stærkt mod et saadant Arrangement, idet en Mængde Maaned derved vilde brydes, som det er overordentlig vigtigt i slige paatrængende Tilfælde at have ret strammede og stærke. Med Hensyn til Rytteriets Indskränkning er man jo netop kommen til det modsatte Resultat saa godt som overalt, og vort Rytteri staar sandelig i et saa ringe Forhold til Fodfolket, at det forekommer mig høist besynderligt at ville lade Indskränkningen falde paa dette Punkt. Med Hensyn til Ingenieurkorpsets Forfalden eller Indordning under Artillerikommandoen, da gaar dette ligeledes stik imod al Erfaring og navnlig mod al Erfaring fra Lande, som hovedsagelig eller saagodt som ene maa være henviste til Defensiven. Det er netop der, at de passive Inddringer ere af den allerførste Vigtighed, og det er netop der, at der er den største Trang til Ingenieurer og en ordnet Ingenieuroverkommando, og den, der tror, at man kan have flinke Ingenieurofficerer, der tillige ere flinke Artilleriofficerer, og at man kan fæste Officererne fra den ene Virksomhed til den anden, tager mærkelig fejl. Med Hensyn til forkortet Tjenestetid for Mandskabet ved Fodfolket fremtræder den Anskuelse, at det er tilstrækkeligt at uddanne dette paa $4\frac{1}{2}$ Maaned. Det cerede Udvalgs Flertal har her opstillet den Mening, at man kan uddanne Følk paa kortere Tid med forholdsvis flere, rigtignot værnepligtige Lærere. Jeg tror nu, at

det er en ren forkert Anskuelse; jeg tror, at der til en vis Uddannelse af Følk hører en vis Tid, og det nytter ikke, at man forøger Lærerkædernes Antal, heller ikke, at man presser paa i Uddannelsen; Følkene blive derved kun forjagede og overlæssede, og det er det allerubødigste, der kan ske ved den militære Uddannelse. Dernæst er der Ting ved denne, som kun læres ved Repetition, og der nytter det ikke, at der kominer flere Lærere til. Men naar man nu spørger om, hvem man skal henvende sig til for med størst Sikkerhed for at gribe det Rette at faae at vide, hvorledes man bør gaa frem med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa ligger jo naturligtvis Svaret meget nær: man bør henvende sig til dem, som have haft med denne Uddannelse at gjøre, man bør henvende sig til Afdelingscheferne, og det har naturligtvis ogsaa Udvalget gjort. Det har udbedt sig af Krigsministeren at faae Afdelingschefernes Betænkninger, og nu siger Udvalgets Flertal i sin foreløbige Betænkning, at det rigtignot med Hensyn til dette Punkt kun tilbørlig kan støtte sig til Afdelingschefernes Udtalelser. Ja, det er en meget lille Støtte, Udvalgets Flertal faar der; thi jeg skal tillade mig at oplyse, at af de 30 Afdelingschefer, som have afgivet Betænkning derover, have 2 ikke formaaget at udtale sig om dette Spørgsmaal af forskjellige Grunde, men af de andre 28 have 5 erklæret, at Uddannelsestiden var for kort, 14, at den til Nød kunde gaa an, men fordrøede den alleryderste Anspændelse af Kræfter, 6, at den var tilstrækkelig, men, vel at mærke, kun naar man fik et ikke ubetydeligt Antal af faste Befalingsmænd til; 2 have ment, at man kunde lade Følkene komme ind i de første Dage i Mai Maaned og lade dem gaa i de sidste Dage i Oktober, altsaa spare en 10 Dage, og endelig er der en eneste, der har udtalt sig for en Forfortning af Tjenestetiden. Jeg skal ganske se bort fra, at denne ene aldrig selv har uddannet Rekruter — det er nemlig en Hæservebataillonchef; thi han har et saa udmærket Navn og har naturligtvis haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, — Faktum er, at han er den eneste, der har udtalt sig i denne Retning; men det maa desuden vel bemærkes, at hans Udtalelse meget lidet stemmer med Udvalgets Flertals Forslag i sin Helhed; thi han siger, at man vistnok tilnærmelsesvis i 5 Maaned er i Stand til at opnaa den samme Uddannelse, men kun under den Forudsætning, at det faste Befalingsmandspersonale meget betydelig forøges, og han giver saa en Liste, der udviser, at den af ham i saa Henseende paatenkte Forøgelse ingenlunde er ringe. Jeg tror saaledes, at det havde været heldigere og givet et rigtigere Billede af det sande Forhold, naar man havde bemærket, at Afdelingscheferne gennemgaaende havde udtalt sig meget bestemt imod en Forkortelse af Tjenestetiden, medens nu Flertallets Udtalelse om dette Punkt har bevirket, at der fra flere Si-